

Spis treści

Wstęp	7
1. Na styku historii, politologii i socjologii	21
1.1. Między intuicją a nauką – zdefiniowanie zjawiska	21
1.1.1. Zasady organizowania manifestacji	28
1.1.2. Czas manifestacji	34
1.2. Manifestacje a przestrzeń publiczna	37
1.3. Kształtowanie się kultury politycznej Warszawy	48
1.3.1. Przymus	62
1.3.2. Przemoc	66
1.4. Manifestacje w kontekście epoki	84
1.4.1. Elity wobec ludzi na ulicach	91
1.4.2. Politycy i zgromadzenia publiczne	99
1.4.3. Podstawy prawne funkcjonowania manifestacji w stolicy II Rzeczypospolitej	115
1.4.4. Władze wobec zgromadzeń publicznych	122
2. Manifestacje warszawskie 1918–1926	143
2.1. Pojedynek na manifestacje	143
2.1.1. Entuzjazm niepodległości	149
2.1.2. Organizacje żydowskie	171
2.1.3. Ubodzy, inwalidzi, bezrobotni	174
2.1.4. Rok 1922 – <i>annus horribilis</i>	196
2.1.5. Trzy pogrzeby	215
2.1.6. Przeciw rządowi Chjeno-Piasta	219
2.1.7. Pogrzeby pisarzy	223
2.2. Wobec spraw zagranicznych	228
2.3. Wojsko Polskie	240

3. Manifestacje warszawskie po przewrocie majowym	247
3.1. Sanacja i opozycja	247
3.1.1. Kult wodza i afirmacja jedności	250
3.1.2. Trzy tradycje roku 1920	255
3.1.3. W obronie demokracji	261
3.1.4. Akademicy	273
3.1.5. OWP, SN i narodowo-radykalni w przestrzeni publicznej Warszawy	293
3.2. Sprawy międzynarodowe	297
3.2.1. Syjoniści	299
3.3. Manifestacje pod czerwonymi sztandarami	302
3.3.1. Podczas kryzysu	309
3.3.2. W imię międzynarodowej solidarności	315
3.3.3. PPS pod presją	320
3.4. Wokół obozu rządowego	331
3.4.1. Uroczystość na cześć konstytucji	331
3.4.2. Pogrzeb Marszałka	333
3.4.3. Nowy Wódz	336
3.4.4. Państwo i Kościół	340
3.4.5. Powroty z poligonu	346
3.5. Wobec zagrożenia zewnętrznego	348
3.5.1. PPS wobec faszyzmu i komunizmu	355
3.5.2. Ostatnie manifestacje narodowe	362
3.5.3. Manifestacje przed klęską	369
Podsumowanie	377
Wykaz skrótów	383
Bibliografia	385
Indeks osób	399
Indeks geograficzny	413
Indeks topograficzny Warszawy	419